

TIEN BIJBELSE AMBTSDRAGERS

6. DE BOUWENDE AMBTSDRAGER: NEHEMIA

We schrijven 444 voor Christus en we naderen Jeruzalem.

De stad is geheel vervallen. Schamele huisjes huisvesten de onlangs uit Babylonië teruggekeerde Joden. Onbeschermd?

Dicht bij de stad komend, horen we van alle kanten het geluid van metselende en timmerende bouwvakkers. Aangezien wij uit het westen komen, stuiten we op werkers aan de Oude Poort. Twee mannen zijn driftig aan de arbeid. Wij stellen ons voor en vragen hun namen.

"Ik ben Jojada, de zoon van Paséah", zegt de ene man. En de ander: "Mesullam, zoon van Besodja. Wij knappen deze oude poort weer op. We zijn al wekenlang aan de gang. Kijk maar eens wat we al klaar hebben: de muren, de zoldering, de sluitbalken en de deuren. Nu alleen de grendels nog".

"Dat ziet er goed uit. Wie heeft dit allemaal bedacht?"

Jojada: "Wij, Joden, zijn teruggekomen naar ons stamland. Uit Babylon. Maar het lukte eerst helemaal niet met de wederopbouw. We hebben veel tegenstand van mensen die hier de dienst denken uit te maken. Maar sinds vorig jaar hebben we een leider, Nehemia. Hij is schenker aan het hof van koning Artaxerxes. Die gaf hem toestemming zijn moederstad te herbouwen. Hij werd benoemd tot stadhouder van Jeruzalem.

"O, hij is dus geen priester of profeet, maar wereldlijk ambtsdrager?"

Jojada: "Ja. Met een kant en klaar opbouwplan kwam hij hier. Hij zette ons hele volk aan het werk. 'We gaan bouwen!', riep hij. 'God zal het ons doen gelukken en wij, zijn dienaren zullen ons klaar maken en bouwen!' Wij werden allemaal even enthousiast.

"Kende hij de hopeloze situatie van Jeruzalem dan zo goed?"

Mesullam: "Eerst niet. Maar na een grondige inspectie was hij snel van alles op de hoogte. En Nehemia is een organisator. Hij deelde ons allemaal in in groepen. Elke groep kreeg een stuk muur of een poort te bouwen of te restaureren. We zijn nu bijna een jaar verder. Het schiet geweldig op. Ga gerust kijken!"

"Zijn de vijanden verdwenen?"

Jojada: "Niet zonder de nodige problemen. Eerst lachten ze ons uit: die Joden redden dat nooit. Maar toen we doorzetten, gingen ze geweld gebruiken. Hun aanvoerders, Sanballat, landvoogd van Samaria en zijn medewerker Tobia, probeerden ons aan te vallen.

Maar Nehemia had dat voorzien. Hij bewapende een deel van ons. Een ander deel liet hij stug doorwerken aan de muren. Wel met een zwaard opzij! Zo werkten wij door, dag in dag uit. Nehemia was overal. Hij werkte zelf dag en nacht. Iedereen heeft bewondering voor hem. Hij bouwt muren en huizen, maar je kunt ook huizen op hem bouwen!"

"Kan die Nehemia dan alles?"

Mesullam: "Zo zou ik het niet zeggen. Weet u, hij is heel gelovig. Soms horen we hem hardop bidden. Ook daarin is hij een voorbeeld voor heel ons volk. Een echte voorganger, ook in die dingen. Alles wat hier ingestort is bouwt hij weer op, muren en mensen! Een bouwende ambtsdrager van ons volk, dat is hij!"

Immigratie

Wij verwijderen ons van de poort en zien met verbazing hoe in een periode van nog geen vijftig weken een sterke muur om de stad is gebouwd.

We lopen door de straatjes. Overal zijn bouwvakkers aan het werk. Bewapende wachtposten bezetten de nog zwakke plekken en de strategische punten. Indrukwekkend, wat deze Nehemia presteert. We horen hoe hij de mensen bemoedigt en aanvuurt.

We horen meer. Nehemia werkt aan een *immigratieplan*. De stad heeft meer inwoners nodig. Joden van buiten zijn uitgenodigd in Jeruzalem te wonen en doen dat ook.

Een volk staat op uit zijn apathie. Jeruzalem herrijst!

Tot onze verbazing vernemen we ook over een grandioze *schuldsanering*.

Nehemia is er achter gekomen, dat het overgrote, arme deel van zijn volk lijdt onder de druk van schuldeisers. Rijke landgenoten vragen, tegen de wet van Mozes in, hoge renten en brengen hun broeders tot armoede. Die moeten dikwijls hun kinderen als slaven afstaan en hun bezittingen belenen of verkopen. De stijgende welvaart komt zo een rijke bovenlaag ten goede: rijken worden steeds rijker, armen steeds armer.

Tweedeling in de samenleving. De armen wenden zich in arren moede tot Nehemia.

Die ziet het probleem scherp. Deze wanverhoudingen zijn in strijd met de *Thora* en met de *gerechtigheid* die God vraagt. Openlijk spreekt hij de edelen en de overheden er op aan. Zelf geeft hij het goede voorbeeld. Ook hijzelf heeft koren en geld uitgeleend. Hij scheldt alles kwijt!

"Vreze des Heren" - zo noemt hij dat - is niet alleen een kwestie van innerlijkheid, maar ook van dienstbetoon aan de naaste.

En wat werkt dit uit? De rijken laten zich gezeggen en volgen Nehemia 's voorbeeld. Deze radicale schuldsanering in het oude Juda is een zeldzaam gebeuren. Niettemin richtinggevend voor de messiaanse gemeente. In Nehemia 's opbouwwerk komt een wezenlijk stukje ambtswerk tot ontplooiing.

